

Vi lægger altså meget vægt på at fastslå – og det fører mig så hen til hr. Aage Frandsen, og det bliver med et smil, for hr. Aage Frandsen får det nu pludselig fremstillet således, at den frihed, der ligger i at have en valgmulighed og et ansvar over for de unge, skulle Venstre være imod – og jeg er helt overbevist om, at det gælder ikke bare Venstre, det gælder også Det Konservative Folkeparti, at vi lægger stor vægt på den frihed og det ansvar. Det er jo lige akkurat den frihed, der er, for i dag er der – jeg nævnte fire – i hvert fald fem forskellige muligheder, som de unge stadig væk har.

Jeg ved så godt, at det ikke er alle kommuner, der rummer samtlige muligheder, men lovgivningsmæssigt herfra eksisterer de i hvert fald, og så er det op til en lokal vurdering, hvorvidt man vil gøre brug af dem.

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil godt have ministerens kommentar til uddannelsen som sådan. Altså er det, fordi regeringen synes, at det her er simpelt hen en dårlig uddannelse, altså man kan ikke lide den, man kan ikke lide, at man har en uddannelse, hvor de unge selv sammen med deres vejleder strikker uddannelsen sammen på eget ansvar?

Det er i virkeligheden den mest krævende uddannelse, vi har, hvor de unge mennesker selv skal strikke deres uddannelse sammen, i stedet for at man sætter sig ind i en gymnasieklasse og begynder i 1.g og så kører 3 år frem. Alting er planlagt på forhånd. Her skal de unge selv vælge. De har ansvaret for deres egen uddannelse. Altså jeg synes, det må være svært for en Venstremand at være imod, at de unge har sådan en mulighed. Men er det uddannelsen som sådan, man simpelt hen ikke vil have? Man vil ikke have, at de unge selv skal have den der frihed.

Ifølge PLS-undersøgelsen var der jo også nogle, der bare ville vælge arbejde, beskæftigelsesprojekter eller ikke vidste, hvad de ville vælge. Og hvis de vælger arbejde eller beskæftigelsesprojekter eller TAMU, som ministeren nævnte, jamen så er det jo ikke uddannelse. Det giver jo ingen kompetence, ikke engang uformel kompetence. Det, som jeg synes var så vigtigt ved denne uddannelse, var, at den bar en række unge mennesker på vej, den gav dem ansvaret for egen læring, som det hed så flot engang.

Kl. 14.35

Bodil Kornbek (KRF):

Det er også om det her med frihed til at vælge, og det lyder vældig fint. Men når man nu begrænser de muligheder, man kan vælge imellem, så er friheden vel ikke så stor mere, kan man sige.

Den fri ungdomsuddannelse har jo nogle unge, som har brug for en anden måde at få kompetencer på og også brug for et andet rum at tilegne sig disse kompetencer i. Og de unge ville vel have valgt de tilbud, der allerede er der nu, f.eks. produktionsskoler, hvis det var det, de kunne bruge. Men der er altså en gruppe unge mennesker, som ikke har valgt de tilbud, der er, fordi de havde brug for en anden måde at tilegne sig kompetencer på.

Kan jeg spørge ministeren – og det kan jeg vel egentlig godt – om det er, fordi ministeren egentlig ikke bryder sig om den form for uddannelse, som den fri ungdomsuddannelse repræsenterer? Den er jo ikke direkte kompetencegivende.

Arne Toft (S):

Det har altid været sådan i Danmark, at flere tilbud til de unge mennesker gør, at de har noget at vælge imellem.

Da jeg tidligere var kommunalmand, oplevede vi jo, at man forberedte de unge mennesker, som havde haft det svært i folkeskolen, på produktionsskolerne. Var de særlig svage og ikke havde mulighed for at komme ud og tage en uddannelse, en højere uddannelse, så kunne de komme på en daghøjskole eller få en ungdomsuddannelse.

Vil ministeren bekræfte, at det, man gør på den her måde, er at samle uddannelserne i færre enheder, og også derved simpelt hen forhindrer, at mindre kommuner er i stand til at tilbyde blot én mulighed for uddannelse?

Carsten Hansen (S):

Jeg synes, det er noget ganske væsentligt, vi har fat i her, for den tidligere regering – og det kan jeg da oplyse den fungerende undervisningsminister om – havde jo en målsætning om, at omkring 95 pct. af alle unge skulle have en kompetencegivende uddannelse og hjælpes på vej. Og vi kom jo et godt stykke fra den borgerlige regerings ca. 67 pct. op på de 83 pct. Vi mente, at den fri ungdomsuddannelse var et godt budskab og et godt redskab til at komme videre for en række unge, der ikke er så konforme, at de passer ind i det eksisterende uddannelsessystem.